

ἀρχιδαιρία ἡ, Ἀθῆν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀρχίδει καὶ τῆς καταλ. -αριά.

Περιληπτικῶς οἱ ὄρχεις: Παροιμ. Ἀφορμὴ θέλει ὁ σπασμένος πῶς πονεῖ ἡ ἀρχιδαιρία του (ἐπὶ τοῦ ἐπιζητοῦντος παντοῖα προσχήματα πρὸς συγκάλυψιν ἐλαττωμάτων ἢ παθημάτων). Συνών. ἀρχιδαιρεῖο.

ἀρχιδαιρος ὁ, πολλαχ. ἀρχιδάρα ἡ, πολλαχ. ἀρχιδάρα Θράκ. (Σηλυβρ.) κ.ά. ἀρχιδάρας ὁ, Μύκ.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. ἀρχίδει διὰ τῆς καταλ. -αρος.

Ἀρχίδα, ὁ ἰδ.

ἀρχιδᾶς ἐπίθ. πολλαχ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀρχίδει καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ᾶς.

1) Ὁ ἔχων μεγάλους ὄρχεις πολλαχ. Συνών. ἀρχιδᾶτος **A 2**. β) Ὁ ἔχων πρησμένους τοὺς ὄρχεις ἐκ νοσήματος Στερελλ. (Αἰτωλ.) 2) Οὐσ., νόσημα ἀφροδίσιον καθ' ὃ πρήσκονται οἱ ὄρχεις Ἦπ. κ.ά.

ἀρχιδάσκαλος ὁ, ἰδ. ἀρχι- **1 α**.

ἀρχιδᾶτος ἐπίθ. πολλαχ. ἀρχιδᾶτους πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. ἀρχιδᾶτος Κεφαλλ. κ.ά. ἀρτιδᾶτος Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀρχίδει καὶ τῆς καταλ. -ᾶτος.

A) Κυριολ. 1) Ὁ μὴ εὐνουχισμένος, ἔνορχις, ἐπὶ ἵππου, ὄνου καὶ ταύρου Κεφαλλ. Κύπρ. κ.ά.: Ἀπ-παρος ἀρτιδᾶτος Κύπρ. 2) Ὁ ἔχων μεγάλους ὄρχεις Κρήτ. Συνών. ἀρχιδᾶς **1**.

B) Μεταφ. 1) Γενναῖος Κρήτ. Πελοπν. (Κορινθ.): Εἶναι ἄδρας ἀρχιδᾶτος. 2) Ὁ ἔχων προσόντα ἄξια λόγου, ἀξιόλογος πολλαχ.: Ἐμπορος-γυατρός-δικηγόρος ἀρχιδᾶτος. Πβ. βαρβαῖτος.

ἀρχιδέλλα ἡ, Πελοπν. (Λακων.)

Μεγεθ. τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. ἀρχιδέλλι.

Μέγας ὄρχις. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀρχίδα.

ἀρχίδει τό, ὄρχιδιν Πόντ. (Κερασ.) ἀρχίδει κοιν. καὶ Τσακων. ἀρχιδ' βόρ. ἰδιώμ. ἀρχιδιν Πόντ. (Οἶν.) ἀρχίδει Ἀστιπ. Θράκ. (Σαρεκκλ. Σηλυβρ.) Ἰθάκ. Καλαβρ. (Μπόβ.) Κεφαλλ. Κῶς Λέρ. Πόντ. (Οἶν.) Σύμ. Τῆλ. Χίος κ.ά. ἀρτιδῖν Κύπρ. ἀρσίδι Κάλυμν. Μεγίστ. ἀρδῖν Κύπρ. ἀχρίδι Εὐβ. (Κάρυστ.) Λυκ. (Λιβύσσ.)

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐσ. ὄρχιδιον. Ἡ λ. καὶ παρὰ Πορτ. Οἱ τύπ. ἀρχίδειν καὶ ἀχρίδι καὶ παρὰ Δουκ (λ. ἀρχίδει). Τὸ ἀχρίδι ἢ κατὰ παρετυμ. πρὸς τὸ ἀχρεῖος ἢ καθ' ὃν φωνητικὸν νόμον ἐλέχθη καὶ ἀχράγγελος (ἰδ. ἀρχάγγελος), καφρίν ἐκ τοῦ καρφίν κττ.

1) Ὁρχις κοιν. καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.) Πόντ. (Κερασ. Οἶν.) Τσακων.: Φρ. εὐ' τ' ἀρχίδια του (ἐπὶ τοῦ ὀκνηροῦ καὶ ματαιοσκόλου). Εἶναι τὸ δεξιόν του τ' ἀρχίδι (εἶναι ὁ δεξιὸς του βραχίον. ὁ πρόθυμος συμπαρυστάτης καὶ βοηθός. Συνών. φρ. δεξιὸ χέρι). Σὲ γράφω 'ς τ' ἀρχίδια μου (δὲν σὲ λογαριάζω διόλου, σὲ περιφρονῶ) σύνηθ. Αὐτὸς ἔχει ἀρχίδια (εἶναι ἰσχυρός, θαρραλέος, ἢ ἔχει μέσα) πολλαχ. Αὐτὴ ἡ δ'λεῖα θέλ' μαλλιαρὰ ἀρχίδια (ἀπαιτεῖ ἄνδρα ρωμαλέον) Σάμ. || Παροιμ. Ἐπεγενεῖτεν κί ὁ πάρθων τ' ὄρχιδᾶ τ' (τοῦ ἄρεσαν καὶ τοῦ γάττου τ' ἀρχίδια του. Ἐπὶ τοῦ αὐταρέσκου) Κερασ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀγγεῖο **6**, ἀμαρτωλός **B 2**, εἶτι δὲ ἀρχουντᾶδεις (ἰδ. ἀρχοντας), ἀρχοντικά (ἰδ. ἀρχοντικός), ἀρχοντόπουλλα (ἰδ. ἀρχοντόπουλλο). 2) Ὑπὸ τὸν τύπ. τοῦ κοκόρου τ' ἀρχίδια, εἶδος μεγάλης καὶ λευκῆς ἐπιτραπεζίου σταφυλῆς Ζάκ.

3) Ὑπὸ τὸν τύπ. ἀρχιδ' τ' γάιτ', ἡ φλεγμονὴ τῶν μαχαλιαίων ἀδένων Σάμ.

ἀρχιδιάκονος ὁ, κοιν. ἀρχ'διάκονους βόρ. ἰδιώμ. ἀρχιδιάκως σύνηθ.

Τὸ μεσν. οὐσ. ἀρχιδιάκονος.

Ὁ πρῶτος τῶν διακόνων ἀπὸ ἀπόψεως διοικητικῆς ἢ ἀπὸ ἀπόψεως θέσεως.

ἀρχιδοκούδουνο τό, ἀμάρτ. ἀρχιδοκούδουνο Κεφαλλ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀρχίδει καὶ κουδούνη.

Ὁρχις συνήθως ὁ μέγας (ὁ ὅμοιος οἶονεῖ πρὸς κώδωνα).

ἀρχιδολόγος ὁ, ἀμάρτ. ἀρχιδολόγος Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀρχίδει καὶ τῆς καταλ. -λόγος.

Τὸ ἀνδρικὸν ἐσώβρακον. Συνών. ἀρχιδομάντρα, ἀρχιδομάντρι **1**.

ἀρχιδομάννα ἡ, ἀμάρτ. ἀρχιδομάννα Κεφαλλ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀρχίδει καὶ μάννα.

Μέγας ὄρχις. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀρχίδα.

ἀρχιδομάντρα ἡ, ἀμάρτ. ἀρχ'δουμάδρα Σάμ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀρχίδει καὶ μάντρα.

Ἀρχιδολόγος, ὁ ἰδ.

ἀρχιδομάντρι τό, ἀμάρτ. ἀρχ'δουμάδρ' Σάμ. ἀρχιδομάντρι Χίος ἀρτιδομάντριν Κύπρ. ἀρτιδομάντριν Κύπρ. Ἐκ τῶν οὐσ. ἀρχίδει καὶ μαντρί.

1) Ἀρχιδολόγος, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἄν. 2) Ἀνδρική περισκελὶς, πανταλόνη.

ἀρχιδότριχα ἡ, πολλαχ. ἀρχ'δότριχα Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀρχίδει καὶ τριχα.

Ἡ θριξ τῶν γεννητικῶν μορίων.

ἀρχιδούδι τό, ἀμάρτ. ἀρτιδιδούδιν Κύπρ. ἀρτιδιδούδιν Κύπρ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀρχίδει διὰ τῆς καταλ. -ούδι.

Μικρὸς ὄρχις. Συνών. ἀρχιδάκι **1**, ἀρχιδούλλι.

ἀρχιδούκλα ἡ, πολλαχ.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. ἀρχίδει διὰ τῆς καταλ. -ούκλα.

Μέγας ὄρχις. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀρχίδα.

ἀρχιδούλλι τό, Πελοπν. (Κορινθ.) κ.ά.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀρχίδει διὰ τῆς καταλ. -ούλλι.

Ἀρχιδούδι, ὁ ἰδ.

ἀρχιδόψειρα ἡ, πολλαχ. ἀρχ'δόψειρα Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀρχίδει καὶ ψειρα.

Εἶδος ψείρας τῶν γεννητικῶν ὀργάνων μεταδιδομένης ἐξ ἐπαφῆς.

ἀρχιεπισκοπή ἡ, Ἀθῆν.

Τὸ μεσν. οὐσ. ἀρχιεπισκοπή = τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀρχιεπισκόπου.

Τὸ οἶκημα καὶ τὰ γραφεῖα τοῦ ἀρχιεπισκόπου.

ἀρχιεπίσκοπος ὁ, λόγ. κοιν.

Τὸ μεσν. οὐσ. ἀρχιεπίσκοπος.

Ὁ ἀρχιερεὺς ἐκκλησιαστικῆς τινος περιοχῆς καὶ πρῶτος τῶν ἄλλων ἐπισκόπων.

ἀρχιερατικὸς ἐπίθ. λόγ. κοιν.

Τὸ μεταγν. οὐσ. ἀρχιερατικός.

Ὁ ἀνίσκων εἰς ἀρχιερεῖα: Ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος. Ἀρχιερατικὴ στολή Ἀρχιερατικὰ ἄμφια. Ἀρχιερατικὸ μνημόσυνο.

ἀρχιεργάτης ὁ, ἰδ. ἀρχι- **1 α**.

